

Pesach

5778

R. Baruch, PhD

Pesach 2018/ 5778

Paulus verkondigde dat Yeshua, onze Messias, het Pesach Lam is (1 Kor. 5:7). Voor veel gelovigen is het Pesachfeest (inclusief het Feest van Ongezuurde Broden) niet iets waar ze veel aandacht aan besteden. Ze negeren alle **Bijbelse** Feesten en erkennen niet dat de dood, begrafenis en opstanding van Yeshua alleen goed kan worden begrepen wanneer men deze belangrijke gebeurtenissen bestudeert in een Pesach-context. De focus van dit artikel zal liggen op de dood van Yeshua aan de Boom, d.w.z. het Kruis.

Wat is de relatie tussen het kruis en het Pesach? Een van de belangrijkste aspecten van het Pesach is het Pesach-offer. De Pesach-ervaring was zo belangrijk dat het een verandering veroorzaakte in hoe Hasjem (de H-R) Zijn volk zag. In Egypte werden de mensen vaak 'de Hebreëen' genoemd. Echter, na het ervaren van Pesach, stonden deze zelfde individuen bekend als de **Kinderen van Israël**. Dit betekent dat de **verlossing** (het Pesach is het feest van de verlossing) een nieuwe identiteit teweegbracht voor de mensen die het Pesach vierden. Het jodendom leert dat er eeuwige implicaties zijn voor het Pesach. Wat betekent dit? Vanwege de Pesach-ervaring zullen er altijd kinderen van Israël zijn die naar het Beloofde Land zullen worden gebracht. Men moet deze verklaring op een paar verschillende, maar verwante niveaus begrijpen.

Pesach vestigde een verlossend volk van G-d, bekend als de Kinderen van Israël. Omdat het offer van de lammeren in Egypte en hun bloed op de juiste manier werden toegepast, werden de kinderen van Israël op een unieke manier door G-d erkend. Er is een essentieel punt dat goed begrepen moet worden. Het concept van een verlossend volk in het Oude Testament sprak niet tot het individu, maar tot een **groep**. In de Profeten wordt deze groep vaak een overblijfsel genoemd. Dus hoewel een individuele Israëliet verloren zou kunnen gaan of Hasjem Zijn hele volk zou kunnen verbannen, zou G-d altijd een overblijfsel behouden dat Zijn Verbondsbeloften zal beërven. Op dezelfde manier, toen slechts een klein overblijfsel uit Egypte daadwerkelijk het Beloofde Land binnen ging, zo zal slechts een overblijfsel het Koninkrijk binnenkomen. Met andere woorden, er is absolute zekerheid dat **een overblijfsel van de Kinderen van Israël zal worden gered en het Koninkrijk zal binnengaan**. Deze redding is natuurlijk gebaseerd op het feit dat deze individuen het Ware Pesach Lam, Yeshua, herkennen en zich op de juiste manier Zijn bloed toe-eigenen als de betaling voor hun zonden.

Staat u mij toe nogmaals te zeggen dat er vanwege het Pesach offer in Egypte, 3500 jaar geleden, eeuwige implicaties zijn voor deze gebeurtenis. Zeg ik dat dit Pesach het Joodse volk van hun zonden rechtvaardigt? Zeker niet. Integendeel, ik spreek alleen over het feit dat dat Pesach-offer eeuwige implicaties heeft, wat vereist dat een overblijfsel van de Kinderen van Israël deel uitmaakt van het Koninkrijks-volk. Waarom is dit punt zo belangrijk? Op dezelfde manier leert men, dat wat Jezus deed aan het kruis, ook eeuwige implicaties heeft. De schrijver van de brief aan de Hebreëen zegt:

“En niet door het bloed van bokken en kalveren, maar door het bloed van Hemzelf, ging Hij eens de Heilige plaats binnen, nadat Hij de **eeuwige verlossing** had gevonden (verkregen).
Hebreëen 9:12

De meeste christelijke geleerden leren dat het Pesach in Egypte een voorbeeld of een paradigma verschafte om de verlossing van Yeshua goed te begrijpen. Ik ben het er volledig mee eens en in dit artikel wil ik één aspect hiervan met betrekking tot het kruis benadrukken. Op dezelfde manier dat het Pesach-offer verzekerde dat een overblijfsel van de Kinderen van Israël in het Koninkrijk zal zijn, zo heeft het kruis ook eeuwige gevolgen. Het citaat

hierboven uit Hebreeën onthult de primaire implicatie, eeuwige verlossing. Voordat we onze **eeuwige verlossing** behandelen, zou het nuttig zijn om meer te zeggen over de eeuwige gevolgen van het allereerste Pesach.

Naast de kinderen van Israël bestonden er nog vele andere volken, die in het Oude Testament worden genoemd. Veel van deze volkeren bestaan vandaag de dag niet meer of ze worden in ieder geval niet met dezelfde naam aangeduid. Maar in onze dagen bloeit het Joodse volk, dat talloze razzia's en de Holocaust heeft overleefd, en de meerderheid is teruggekeerd naar Israël. Waarom is dit? Het antwoord is het verbond van G-d met de zonen van Jacob. Het verbond werd eerst gesloten tussen Hasjem en Abraham en ging toen over op Isaak, Jacob en zijn zonen, d.w.z. het Joodse volk. Bijbels gesproken is er een inherente relatie tussen het Pesach en het Abrahamitische Verbond. In zekere zin kregen alleen de afstammelingen van Abraham die het Pesach vierden deze nieuwe identiteit en hadden ze de hoop het Beloofde Land binnen te gaan. Hoewel de meesten omkwamen in de Wildernis, gedurende 40 jaar, bracht G-d inderdaad een overblijfsel in het Land.

Onthoud wat eerder werd gezegd: Het Oudtestamentische Pesach is slechts een typologie. Met andere woorden, het biedt een raamwerk om uiteindelijk het Ware Pesach Lam, Messias Yeshua, te begrijpen. **Men kan niet elk aspect** van het Pesach in Egypte, 3500 jaar geleden, nemen en toepassen op Yeshua's Pesach offer, uitgaande van identieke uitkomsten. Dit zou hetzelfde zijn als het concept van een huwelijk tussen een man en een vrouw en omdat de Schrift onthult dat G-d onze Echtgenoot is en Israël Zijn vrouw, ervan uitgaande dat elk aspect van een menselijk huwelijk kan worden toegepast op G-ds relatie met Israël. De enige aspecten die ik uit het oudtestamentische Pesach wil halen, is het concept van verlossing en dat er een eeuwige implicatie is voor de verlossing van het Pesach. Laten we dit nu toepassen op het Pesach van de Messias.

Het Nieuwe Testament onthult dat Jezus stierf aan het kruis op de **voorbereidingsdag**, wat een andere naam is voor Pesach (zie Mattheüs 27:62, Marcus 15:42, Lucas 23:54 en Johannes 19:31). Het Pesach, dat op de 14e dag van de Hebreeuwse maand Aviv of Nisan valt, wordt de "**Vorbereidingsdag**" genoemd omdat op deze dag de lammeren werden geofferd om die avond te worden gegeten, voor de eerste dag van Ongezuurde Broden, wat een Hoge Shabbat is. Een feestdag die als de sjabbat wordt beschouwd, aangezien werk verboden is. Yeshua's dood aan het kruis zorgde voor ware verlossing. Alle christelijke geleerden zijn het hiermee eens. De nuance van dit korte artikel is dat deze verlossing eeuwig is! **Alleen degenen die Zijn dood en het vergieten van Zijn bloed ontvangen als de verlossing voor hun zonden, hebben eeuwig leven en zullen het Koninkrijk van G-d binnengaan.** Dit geldt voor alle mensen, joods en niet-joods. Er is geen andere manier om gered te worden van de gevolgen van zonde.

De conclusie die bevestigd moet worden bij het begrijpen van Pesach vanuit een Bijbels perspectief, is de eeuwigheid van Yeshua's werk aan het kruis. Zijn eeuwige verlossing verschaft eeuwig leven. Als dit eeuwige leven kan eindigen, om wat voor reden dan ook, dan is het niet echt het eeuwige leven. Het maakt niet uit wat er gebeurt, de ware gelovige is voor eeuwig beveiligd door Yeshua. Het is heel veelbetekenend dat Yeshua in de nacht dat Hij werd verraden leerde dat Zijn dood het Nieuwe Verbond in Zijn bloed zou vestigen. Jeremia hoofdstuk 31 spreekt over dit Nieuwe Verbond en hoewel er overeenkomsten zijn met de Mozaïsche wet, is er één heel belangrijk verschil. Het Oude Verbond Israël was in staat het te overtreden en te verbreken; maar met betrekking tot het Nieuwe Verbond heeft G-d beloofd het te handhaven door onze zonden te vergeven en ze niet meer te gedenken (zie Jeremia 31:31-34).

Daarom, als een individu het Evangelie door geloof aanvaardt, bevestigt G-d (Yeshua) Zijn Nieuwe verbond met hem en absoluut niets kan deze verbondsbelofte van eeuwig leven, door middel van eeuwige verlossing, veranderen. Een individu brengt zijn redding niet tot stand, maar Yeshua deed dat door de toereikendheid van Zijn werk aan het kruis. Als een persoon Yeshua op de juiste manier als zijn Pesachlam accepteert, kan deze persoon de eeuwige implicaties niet veranderen. Noch hij, noch iemand anders. Het maakt niet uit wat hij doet of zegt. Alle verplichtingen om het verbond en de implicaties ervan te onderhouden, rusten uitsluitend op G-d.

Als de reactie van iemand bij het horen hiervan is: *"Je bedoelt dat ik kan doen wat ik wil, welke zonde dan ook en zo vaak als ik wil, en toch ben ik verlost?"*, dan toont dit een totaal verkeerd begrip van de reden waarom een persoon in de eerste plaats zich keerde tot Jezus. Het juiste verlangen om het evangelie te aanvaarden is dat men zich van de zonde wil afkeren en er niet in wil doorgaan. Natuurlijk is het zijn in het Koninkrijk van G-d, in plaats van eeuwigheid in de hel, ook een primaire zaak. Nogmaals, als de leerstelling van eeuwige zekerheid iemand ertoe brengt om na te denken over het begaan van zonde, in plaats van verootmoediging en ontzag te hebben voor de verbazingwekkende genade van G-d, dan heeft deze persoon het Evangelie absoluut verkeerd begrepen en moet hij gered worden. Het verwerpen van deze doctrine stelt de authenticiteit van Yeshua's woord in twijfel en is een aanval op de toereikendheid van het kruis en faalt om Paulus' verklaring dat Yeshua ons Pesachlam is, goed te begrijpen.

Moge u een zinvolle viering van Pesach en Ongezuurde Broden hebben.